6-го Января

ПЕТРОКОВСКІЯ ГУБЕРНСКІЯ ВѢДОМОСТИ.

1868 г.

Издаются еженедѣльно по субботамъ при Петроковскомъ губернскомъ правленіи.

Подписка принимается: въ Петроковѣ—въ редакціи вѣдомостей; въ уѣздныхъ городахъ—у уѣздныхъ начальниковъ.— Въ тѣхъ же мѣстахъ принимаются для напечатанія частныя объявленія.

Цѣна за годовое изданіе вѣдомостей, съ пересылкою, 3 р. 15 коп.

Цѣна за напечатаніе объявленій: однократное 5 коп., двукратное $7^{1}/_{2}$, а за троекратное 10 коп. съ печатной строки въ одинъ столбецъ.

№ 1.

ЧАСТЬ ОФФИЦІАЛЬНАЯ.

ПРАВИТЕЛЬСТВЕННЫЯ РАСПОРЯЖЕНІЯ.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛѢНІЕ.

Объ удовлетвореніи долговыхъ принадлежностей римско-католическаго духовенства. Главный комитетъ объ устройствѣ сельскаго состоянія, въ засѣданіи 23-го октября 1867 года, разсмотрѣвъ представленіе управлявшаго министерствомъ внутреннихъ дѣлъ, отъ 23-го сентября 1867 года за N 13. 642, объ удовлетвореніи долговыхъ принадлежностей римско католическаго духовенства, и соглашаясь съ предположеніями управлявшаго министерствомъ внутреннихъ дѣлъ, *полагалъ:* 1) Обезпечиваемые частными имѣніями въ губерніяхъ: Виленской, Витебской, Волынской, Гродненской, Кіевской, Ковенской, Минской, Могилевской и Подольской, принадлежавшие римско-католическому духовенству и упраздненнымъ монастырямъ сего вѣроисповѣданія долговые капиталы, обращенные какъ въ казну, такъ и въ вспомогательный капиталъ римско-католическаго духовенства, удерживать сполна вмѣстѣ съ накопившимися по нимъ недоимками, изъ причитающихся помѣщикамъ выкупныхъ ссудъ. 2) Состоящіе на имѣніяхъ означенныхъ же губерній ежегодные платежи, какъ по денежнымъ аннуатамъ, такъ и по тѣмъ вещественнымъ аннуатамъ, которыя были переложены на деньги, въ періодъ времени съ 1849 по 1861 годъ по капитализаціи ихъ, удерживать изъ выкупныхъ ссудъ, по такому расчету, чтобъ ежегодный доходъ съ процентныхъ бумагъ, въ которыхъ будетъ заключаться удержанная на погашеніе часть выкупной ссуды, равнялся прежде получаемой аннуатѣ. Равнымъ образомъ удерживать изъ выкупныхъ ссудъ, вмѣстѣ съ капитализированными текущими аннуатами, и недоимочныя аннуаты за прежнее время. 3) Состоящія на означенныхъ имѣніяхъ вещественныя аннуаты [ежегодныя приношенія въ пользу духовенства естественными произведеніями въ опредѣленномъ размѣрѣ] переложить на деньги порядкомъ, указаннымъ ниже и затѣмъ капитализировать и удерживать изъ выкупныхъ ссудъ, на основаніяхъ, указанныхъ въ предъидущемъ пунктѣ. 4) Опредѣленіе стоимости вещественныхъ аннуатъ производить слѣдующимъ порядкомъ: а] Оцѣнка вещественныхъ аннуатъ возлагается, въ каждомъ уѣздѣ, на мѣстныхъ уѣздныхъ предводителей дворянства, совокупно съ исправниками и городскими головами, а въ городахъ, неимѣющихъ городскихъ думъ, съ однимъ изъ мѣстныхъ гражданъ, по назначенію подлежащаго начальства. б] Наблюденіе за правильностію оцѣнокъ и разсмотрѣніе жалобъ по онымъ поручается мѣстнымъ губернскимъ правленіямъ или управленіямъ. в] Оцѣнки должны быть предъявляемы заинтересованнымъ лицамъ или учрежденіямъ римско-католическаго духовенства, а равно и владѣльцамъ имѣній, на коихъ лежитъ обязанность уплаты аннуатъ. г] Для права жалобы губернскому правленію или управленію предоставляется трехмѣсячный срокъ. д] Рѣшенія губернскихъ правленій и управленій признаются окончательными. е] Для производства оцѣнки принимать въ основаніе среднюю справочную цѣну за послѣднія 10 лѣтъ на произведенія, составляющія предметъ аннуаты, съ уменьшеніемъ на 10%. 5) Удовлетвореніе всѣхъ вышепоименованныхъ долговыхъ принадлежностей римско-католическаго духовенства производить, примѣняясь къ порядку удовлетворенія казенныхъ долговъ, установленному въ ст. 71-й положенія о выкупѣ и въ Высочайше утвержденномъ 15-го іюля 1863 года мнѣніи государственнаго совѣта относительно уплаты банковыхъ и казенныхъ долговъ изъ выкупныхъ ссудъ, по коимъ назначается $5^{1}/_{2}$% непрерывный доходъ. 6) Поручить губернскимъ по крестьянскимъ дѣламъ присутствіямъ, по полученіи изъ повѣрочныхъ коммисій или мировыхъ съѣздовъ выкупныхъ актовъ, требовать изъ мѣстныхъ губернскихъ правленій или управленій всѣ сосредоточенныя тамъ свѣдѣнія о состоящихъ на частныхъ имѣніяхъ долговыхъ капиталахъ и аннуатахъ римско католическаго духовенства и упраздненныхъ монастырей. 7) Поручить губернскимъ по крестьянскимъ дѣламъ присутствіямъ удержанныя изъ выкупныхъ ссудъ капитальныя и процентныя суммы, за долговые капиталы духовенства, равно капиталы за денежныя аннуаты и недоимки по симъ аннуатамъ доставлять по принадлежности, согласно тѣмъ свѣдѣніямъ, кои будутъ получены изъ губернскаго правленія или управленія, а именно: при обращеніи капитала въ казну-въ уѣздныя казначейства, а при обращеніи капитала или аннуаты въ капиталы римско-католическаго духовенства-въ римско-католическую духовную коллегію. Государь Императоръ, на журналѣ главнаго комитета. въ 1 й день ноября 1867 года, соизволилъ написать Собственноручно: «*Исполнить*».

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА.

По *Высочайшему Повелѣнію о правилахъ для пріема дѣтей въ С.-Петербургскій Воспитательный Домъ.*

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали; предложеніе Управляющаго Министерствомъ Юстиціи, отъ 29-го Ноября сего 1867 года, за N. 17084-мъ, при коемъ предлагаетъ Правительствующему Сенату отношеніе Его Императорскаго Высочества Главноуправляющаго IV Отдѣленіемъ Собственной ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА Канцеляріи, отъ 17 Ноября сего года, за N 6449-мъ, слѣдующаго содержанія: по огромности числа дѣтей, отдаваемыхъ въ С.-Петербургскій Воспитательный Домъ, принимались, по временамъ, даже еще и при жизни Почивающей въ Бозѣ ИМПЕРАТРИЦЫ МАРІИ ѲЕОДОРОВНЫ, различныя мѣры, клонившіяся къ ограниченію массы питомцевъ. Но для сокращенія этой массы до крайнихъ предѣловъ, безъ нарушенія однако прямой и священной обязанности Воспитательныхъ Домовъ,-спасать жизнь несчастно-рожденнымъ,-оказались нынѣ необходимыми коренныя, хотя отнюдь не крутыя, мѣры, цѣль коихъ заключается въ томъ чтобы: 1) сохраняя, по прежнему, тайну рожденія, уменьшить, по возможности, приносъ дѣтей, равно смертность и расходы, сопряженные съ накопленіемъ младенцевъ въ Воспитательномъ Домѣ; 2) затруднить всѣми средствами подложный приносъ законныхъ дѣтей подъ видомъ незаконныхъ, и 3) открывать двери раскаянію, дозволеніемъ получать дѣтей обратно. Въ видахъ осуществленія сихъ мѣръ, не противныхъ ни духу, ни формѣ указаній по сему предмету блаженной памяти ИМПЕРАТРИЦЫ МАРІИ ѲЕОДОРОВНЫ, С.-Петербургскій Опекунскій Совѣтъ полагалъ постановить слѣдующія правила: 1) Дѣтей, приносимыхъ въ Воспитательный Домъ въ первые десять дней по рожденіи, или съ видимыми признаками обрѣзанной пуповины, принимать безпрепятственно во всякое время дня и ночи, какъ это дѣлается и въ настоящее время. 2) Младенцы, принятые въ Домъ въ первые дни по рожденіи безъ метрическихъ свидѣтельствъ, возвращаются бозвозмездно отдавшимъ ихъ матерямъ или другимъ лицамъ, лишь въ теченіи первыхъ шести недѣль со дня отдачи тѣхъ младенцевъ въ Домъ; послѣ же сего срока они никогда не возвращаются. 3) Дѣтей, приносимыхъ въ Воспитательный Домъ послѣ десятидневнаго срока по ихъ рожденіи, или послѣ отпаденія пуповины, принимать не иначе, какъ крещеными, съ представленіемъ запечатаннаго конверта, въ коемъ должно быть вложено церковное метрическое свидѣтельство о рожденіи и крещеніи отдаваемаго въ Домъ младенца, за надлежащимъ подписаніемъ и съ приложеніемъ церковной печати. На конвертѣ же должна быть слѣдующая надпись: „Метрическое свидѣтельство незаконнорожденнаго младенца (имя рекъ, но безъ фамиліи), выданное (такой то) губерніи, (такого то) уѣзда, (такого то) города или села, Священникомъ (такой то церкви, (имя рекъ)". Самый же конвертъ долженъ быть запечатанъ непремѣнно церковною печатью. 4) Приносимые въ Воспитательный Домъ младенцы съ метрическими о ихъ рожденіи свидѣтельствами, возвращаются родителямъ или родственникамъ не иначе, какъ по уплатѣ расходовъ, понесенныхъ Воспитательнымъ Домомъ по содер

жанію просимаго къ возвращенію ребенка, какъ въ Грудныхъ Отдѣленіяхъ Дома, такъ и въ деревнѣ. 5) Съ дѣтьми, присланными изъ Родовспомогательнаго заведенія и больницъ, поступать сообразно съ вышеизложенными правилами. 6) Для сохраненія тайны рожденія несчастно-рожденныхъ дѣтей, запечатанные пакеты, въ случаѣ смерти питомца, или увольненія его изъ вѣдомства Воспитательнаго Дома, должны быть сожигаемы, а при возвращеніи ребенка, метрическое его свидѣтельство отдается по принадлежности, и 7) Подкидыши, т. е. дѣти, оставляемыя внѣ мѣстъ, назначенныхъ для приноса дѣтей, принимаются въ Воспитательный Домъ; но объ нихъ немедленно сообщается мѣстной полиціи, для производства слѣдствія; а въ случаѣ открытія отца или матери подкинутаго дитяти, оно возвращается по принадлежности; въ противномъ случаѣ принимается наравнѣ съ дѣтьми, приносимыми въ теченіи первыхъ десяти дней послѣ рожденія. По важности изложеннаго измѣненія въ порядкѣ пріема и возврата незаконно-рожденныхъ дѣтей, Опекунскій Совѣтъ признавалъ нужнымъ: упомянутыя правила ввести въ дѣйствіе лишь въ видѣ опыта на два года, и при томъ не ранѣе, какъ чрезъ три мѣсяца по распубликованіи, дабы до того времени, независимо отъ оффиціальнаго обнародованія Правительствующимъ Сенатомъ, правила сіи могли быть нѣсколько разъ еще напечатаны въ разныхъ газетахъ, для приведенія въ полную всеобщую извѣстность. ИХЪ ИМПЕРАТОРСКІЯ ВЕЛИЧЕСТВА, 11-го Ноября сего года, по всеподданнѣйшему докладу Его Императорскаго Высочества, благоволили Всемилостивѣйше утвердить вышеприсанныя предположенія. О сей Монаршей волѣ онъ, Главноуправляющій IV Отдѣленіемъ Собственной ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА канцеляріи, увѣдомилъ управляющаго Министерствомъ Юстиціи, для предложенія Правительствующему Сенату, присовокупляя, что Опекунскій Совѣтъ не преминетъ снестись съ Святѣйшимъ Сvнодомъ и Министерствомъ Внутреннихъ Дѣлъ о распоряженіи, дабы на будущее время церковные причты, безъ замедленія и безпрепятственно, выдавали метрическія свидѣтельства незаконно-рожденныхъ дѣтей, вкладывая таковыя свидѣтельства въ конверты съ надписью на оныхъ и за церковною печатью, какъ сказано выше. Приказали: О таковыхъ Высочайше утвержденныхъ правилахъ, для обнародованія ихъ во всеобщую извѣстность, всѣмъ Губернскимъ, Областнымъ и Войсковымъ Правленіямъ, а для свѣдѣнія Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ и Губернаторамъ дать знать указами и увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ—указами, а другихъ чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копіи съ опредѣленія Сената, каковую сообщить и въ Департаментъ Министерства Юстиціи, а для припечатанія въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе. Декабря 1 дня 1867 года.

ДВИЖЕНІЕ ПО ГОСУДАРСТВЕННОЙ СЛУЖБѢ.

Опредѣлены на службу:

Учитель Пржировскаго начальнаго училища Ѳеодоръ *Кучковскій*, чиновникомъ для письма въ Петроковскомъ губернскомъ правленіи.

Младшій лѣсничій для письменныхъ дѣлъ Олькушскаго лѣснаго управленія, Алоизій *Микошевскій*, младшимъ лѣсничимъ въ томъ же лѣсничествѣ, стражи Стржепешице.

Состоящій при Петроковскомъ губернскомъ правленіи, писцомъ по найму, Адамъ *Соболевскій*, чиновникомъ для письма въ Петроковскій городовой магистратъ.

Бухгалтеръ Ченстоховскаго окружнаго казначейства, Антонъ *Шевлодзинскій*, и. д. старшаго бухгалтера Петроковскаго губернскаго казначейства.

Кассиръ Петроковскаго губернскаго казначейства, Степанъ *Масликевичъ*, и. г. бухгалтера Ченстоховскаго окружнаго казначейства.

Письмоводитель Петроковскаго губернскаго казначейства, Станиславъ *Янишевскій*, кассиромъ въ томъ же казначействѣ.

Состоящій по вольному найму въ Петроковскомъ губернскомъ казначействѣ, Коллежскій Ассесоръ, Александръ *Елецъ*, письмоводителемъ въ томъ же казначействѣ.

Младшій дѣлопроизводитель юридическаго отдѣленія, Фульгентій *Энглишъ*, старшимъ дѣлопроизводителемъ того же отдѣленія.

Перемѣщены:

Старшій дѣлопроизводитель юридическаго отдѣленія Петроковскаго губернскаго правленія, Фелиціанъ *Круковскій*, по приглашенію начальства, редакторомъ губернскихъ вѣдомостей.

Редакторъ губернскихъ вѣдомостей, Викентій *Коссополянскій*, младшимъ дѣлопроизводителемъ юридическаго отдѣленія.

Младшій лѣсничій стражи Стржепешице, Олькушскаго лѣсничества, Викентій *Мойхо*, на такую же должность въ стражу Тржебычка, того же лѣсничества.

Уволены отъ службы, по прошенію:

Чиновникъ для письма Петроковскаго губернскаго правленія, Ѳеофилъ *Мыстковскій*.

Младшій лѣсничій стражи Тржебычка, Олькушскаго лѣсничества, Адалбертъ *Стронскій*.

Чиновникъ для письма Петроковскаго городоваго магистрата, Ѳеофилъ *Ростковскій*.

Старшій бухгалтеръ Петроковскаго губернскаго казначейства, Павелъ *Языковъ*.

По распоряженію Начальства:

Бургомистръ города Бендкова, Антонъ *Василевскій*.

Канцелярскіе чиновники: губернскаго правленія Викторъ *Янчевскій* и Петроковскаго губернскаго казначейства, Францъ *Лёга*.

ОБЪЯВЛЕНІЯ.

ОТДАЧА ВЪ АРЕНДНОЕ СОДЕРЖАНІЕ ПРОПИНАЦІОННЫХЪ ДОХОДОВЪ.

Во исполненіе предписанія Петроковскаго Губернскаго Правленія отъ 21 Ноября (3 Декабря) 1867 г. за N. 3518, Начальникъ Петроковскаго уѣзда объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 8 (20) Января 1868 года, съ 11 часовъ утра будутъ производиться въ Петроковскомъ Уѣздномъ Управленіи словесные и посредствомъ запечатанныхъ объявленій торги (in plus) на отдачу въ арендное содержаніе пропинаціонныхъ доходовъ въ казенномъ имѣніи Подолинъ, Сроцко, Госцимовице и Гайковице, отъ суммы годичнаго платежа до сихъ поръ уплачиваемой 1010 рс.

Соискателями къ этой арендѣ могутъ быть и крестьяне.

Желающій торговаться долженъ, до наступленія торговъ, представить залогъ (vadium) равняющійся $^{1}/_{10}$ части годоваго, означеннаго для торговъ, дохода.

Подробныя условія упомянутыхъ торговъ можно разсмотрѣть въ Уѣздномъ Управленіи, въ служебное время.

W wykonaniu reskryptu Rządu Gubernialnego Petrokowskiego, z dnia 21 Listopada (3 Grudnia) 1867 r. N. 3518, podaje się do publicznéj wiadomości, że w dniu 8/20 Stycznia 1868 r. w biurze Naczelnika powiatu Petrokowskiego od godziny 11 z rana odbywać się będzie głośna tudzież przez opieczętowane deklaracye licytacya (in plus) na dzierżawę dochodów propinacyjnych od dnia 23 Grudnia (4 Stycznia) 1867/8 do dnia 20 Maja (1 Czerwca) 1870 r. w dobrach rządowych Podolin, Srocko Goscimowice i Gajkowice, od summy rocznego dotychczas uiszczanego dochodu rs. 1010.

O dzierżawę niniejszą mogą współubiegać się włościanie.

Mający chęć uczestniczyć w licytacyi obowiązany jest przed jéj rozpoczęciem złożyć vadium, wyrównywające $^{1}/_{10}$ części dochodu rocznego, oznaczonego do licytacyi.

Warunki szczegółowe téj dzierżawy mogą być przejrzane w biurze powiatu Petrokowskiego, w godzinach biurowych.

Во исполненіе предписанія Петроковскаго Губернскаго Правленія, отъ 21 Декабря (2 Января) 1867/8 за N. 4169 Начальникъ Петроковскаго уѣзда объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 12 (24) Января 1868 года, съ 11 часовъ утра будутъ производиться въ Петроковскомъ Уѣздномъ Управленіи словесные (in plus) торги на отдачу въ арендное содержаніе съ 1/13 Января 1867 г. по 19 Іюня (1 Іюля) 1869 г. пропинаціонныхъ доходовъ въ казенномъ имѣніи Лущановице, отъ суммы годоваго дохода 135 руб.

Соискателями къ этой арендѣ могутъ быть крестьяне.

Желающій торговаться долженъ, до наступленія торговъ, представить залогъ (vadium) равняющійся $^{1}/_{10}$ части годоваго, означеннаго для торговъ, дохода.

Подробныя условія упомянутыхъ торговъ можно пересмотрѣть въ Уѣздномъ Управленіи, въ служебное время.

W wykonaniu reskryptu Rządu Gubernialnego Petrokowskiego z d. 21 Grudnia (2 Stycznia) 1867/8 r. za N. 4169, podaje do powszechnéj wiadomości, że w dniu 12/24 Stycznia 1868 r. o godzinie 11 z rana odbywać się będzie głośna (in plus) licytacya w biórze powiatu Petrokowskiego na dzierżawę dochodów propinacyjnych od 1/13 Stycznia 1867 r. do 10 Czerwca (1 Lipca) 1869 r. w dobrach skarbowych Łuszczanowice, od summy rocznego dochodu 135 rub.

O dzierżawę niniejszą mogą współubiegać się włościanie.

Mający chęć uczestniczyć w licytacyi obowiązany jest złożyć (vadium) przed jéj rozpocięciem w $^{1}/_{10}$ części rocznego dochodu, oznaczonego do licytacyi.

Warunki szczegółowe téj dzierżawy mogą być przejrzane w biurze powiatu, w godzinach biurowych.

ВЫЗОВЪ НАСЛѢДНИКОВЪ.

Отъ писаря Петроковскаго мироваго суда объявляется, что послѣ смерти: 1 Якоба Ляксъ, собственника недвижимости N. 531 и половиннаго собственника недвижимости N. 1 въ городѣ Петроковѣ находящихся, кромѣ того собственника капитала 375 р. въ IV отдѣленіи подъ N. 5 на недвижимости N. 8 и залога въ суммѣ 1000 р. въ IV отдѣленіи подъ N. 5 и 11 ипотечнаго указателя на недвижимости N. 2 и 3 Lit. А и Б. въ Петроковѣ находящихся обезпеченныхъ.

2. Франца Тиме половиннаго собственника недвижимости N. 290, въ городѣ Петроковѣ находящейся, открылось наслѣдство, къ устройству котораго назначается окончательный срокъ въ его канцеляріи а именно: касательно 1-го—на 29 Марта (10 Апрѣля) 1868 г. на счетъ же 2-го—на 4/16 Апрѣля т. г.

Pisarz Sądu Pokoju w Petrokowie. Z powodu nastąpionej śmierci: 1. Jakóba Lax, właściciela nieruchomości N. 531 i współwłaściciela nieruchomości N. 1 w Petrokowie położonych, niemniej właściciela kapitału rs. 375 w dziale IV pod N. 5 sposobem subintabulatu na nieruchomości N. 8 i kaucyi w ilości rs. 1000 w dziale IV pod N. 5 i 11 wykazu hipotecznego na nieruchomości N. 2 i 3 lit. A i B w Petrokowie sytuowanych, zabezpieczonych, oraz

2. Franciszka Thieme, współwłaściciela nieruchomości pod N. 290 w Petrokowie położonej, toczy się postępowanie spadkowe, do uregulowania którego termin co do 1. na dzień 29 Marca (10 Kwietnia) 1868 r. a co do 2. na dzień 4/16 Kwietnia t. r. pod prekluzyą w mej kancellaryi wyznaczam. Petroków d. 9/21 Września 1867 r.

Głodziński.

ПРОДАЖА НЕДВИЖИМОСТЕЙ.

Писарь при Калишскомъ гражданскомъ трибуналѣ, согласно 682 ст: уложенія о судебномъ порядкѣ, симъ объявляетъ, что двухъ именный Симонъ-Игнатій Качковскій, жительствующій прежде въ Губернскомъ городѣ Петроковѣ, а въ настоящее время въ Губернскомъ городѣ Кѣльцахъ, законное же пребываніе имѣющій у Адвоката (защитника) Калишскаго Трибунала, Альбина Гейнисъ, который отъ имени его, Качковскаго, дѣйствуетъ по дѣлу о продажѣ съ публичныхъ торговъ недвижимости, расположенной въ Петроковѣ на улицѣ Лазенной Сухой, прежде подъ N. 33 а нынѣ подъ N. 28, на пополненіе суммы 1350 руб. съ процентами съ 12/24 Іюня 1867 года и судебными издержками, понесенными при составленіи 22 Августа (3 Сентября) с. г. акта объ описаніи поименованнаго имущества Евгеніемъ Войтерскимъ.

Недвижимость расположена въ Петроковѣ, прежде подъ N. 33 а теперь подъ N. 28, на улицѣ Лазенной Мокрой или Лазенной Сухой. Упомянутая недвижимость, есть собственность Евфиміи Качковской, урожденной Стобинской, жены Симона Игнатія Качковскаго, прежде въ Петроковѣ, а нынѣ въ Кѣльцахъ жительствующей, законное же пребываніе имѣющей у обывателя г. Петрокова, Ивана Ротенгрубера, а также собственностью драматическаго артиста, Феликса Стобинскаго, жительствующаго въ г. Пултускѣ, Плоцкой Губерніи, а законное пребываніе имѣющаго въ г. Петроковѣ.

Недвижимость эта занята плацомъ, дворомъ и всѣми принадлежностями, составляющими цѣлость собственности и приходъ изъ оной, которой подробное описаніе слѣдующее:

Фронтовый каменный домъ, построенный изъ кирпича, оштукатуренный известью, съ одною дымовою трубою, выведенною подъ крышу, гонтами крытою, длиною 11 арш: 3 вер. шириною 27 арш: вышиною 10 арш. 6 вер., расположеніе котораго слѣдующее:

Съ улицы Лазенной Мокрой или Сухой внизу одна комната со сводомъ однимъ окошкомъ, съ поломъ, печью изъ кирпича, англійской кухнею, съ дверьми на петляхъ съ щеколдою, въ которой живетъ Волфъ Гранекъ, за уплату въ годъ чинша по 36. руб., изъ коихъ причитающуюся четвертую часть вноситъ впередъ. Со стороны двора живетъ Андрей Рудзинскій въ одной комнатѣ со сводомъ съ поломъ, съ трубою изъ кирпича, двумя окошками и одними дверьми, окованными съ замкомъ, за помѣщеніе это плотитъ по четвертямъ въ годъ аренды, по 46 руб. 50 коп. Между этими комнатами есть кладовая съ одними дверьми окованными, принадлежащая къ квартирѣ Тарчинскаго, занимаемой на этажѣ, которой *описаніе* ниже. Сѣнь *вымощенная* камнемъ, *при входѣ* въ которую изъ улицы находится окованная дверь, выше таковой и по сторонамъ окошко для свѣта. Съ сѣни лѣстница на верхъ съ деревянными перилами, подъ которую входъ до погреба раздѣленнаго на три части, съ окованными дверьми. На второмъ этажѣ съ фронта двѣ комнаты съ двумя окошками, въ которыхъ одна печь изъ кирпича съ англійскимъ очагомъ, однѣ окованныя двойныя двери и полъ. Въ сѣняхъ на этажѣ маленькая кухня съ особымъ входомъ, въ ней труба изъ кирпича и двери полустекляныя на петляхъ и съ щеколдою. Квартиру эту какъ и выше описанную кладовую на первомъ этажѣ занимаетъ Тарчинскій за уплату по четвертямъ въ годъ 75 руб. Отъ двора живетъ Мосекъ Зельмановичъ въ одной комнатѣ, въ которой два окошка, полъ, печь съ англійскимъ очагомъ и коминкомъ съ печкою съ дверьми окованными и замкомъ, за помѣщеніе это плотитъ по четвертямъ въ годъ 50 руб. изъ сѣней на первомъ этажѣ есть отверстіе, ведущее на чердакъ, входъ до котораго по лѣстницѣ. Въ дворѣ отхожее мѣсто построено изъ досокъ. Дворъ обведенъ каменною стѣною, вышиною 4 арш: а пространствомъ 110 квад: локтей. Отъ капельника проведены до самой земли двѣ жестяныя трубы. Выше описанная недвижимость граничитъ съ недвижимостями: наслѣдниковъ Вандельтовъ, Замбржиской, Крескаго и улицею Лазенною Мокрою, или Лазенною Сухою.

Подробное описаніе недвижимости находится въ актѣ занятія, копіи котораго вручены Евфиміи Стобинской по замужеству Качковской, Феликсу Стобинскому, Президенту г. Петрокова Моравскому, Писарю при Петроковскомъ Мировомъ Судѣ Глодзинскому и Михаилу Снарскому, назначенному 31 Августа (12 Сентября) с. г., досмотрщикомъ сей недвижимости, а также актъ этотъ 9/21 Сентября сего года вписанъ въ вѣчную книгу недвижимостей г. Петрокова подъ N. 28 а описи 43, и 19 Сентября (1 Октября) внесенъ въ реестръ Калишскаго Трибунала.

Продажа недвижимости этой производиться будетъ на общемъ засѣданіи Калишскаго Гражданскаго Трибунала первой инстанціи.

Условія къ торгамъ, а также объясненія, относящіяся къ поименованной продажѣ, могутъ быть разсмотрѣны къ канцеляріи писаря при Трибуналѣ и у занимающагося продажею этой, защитника Альбина Гейникъ.

Первое объявленіе условій продажи этой недвижимости послѣдуетъ на общемъ засѣданіи Калишскаго Гражданскаго Трибунала 27 Октября (8 Ноября) сего года въ 10 часовъ утра, второе 10/22 Ноября 1867; третье 24 Ноября (6 Декабря) 1867 г., а срокъ на предварительное рѣшеніе по опредѣленіи права собственности на эту недвижимость назначенъ на 18/30 Января 1868 г. въ 10 часовъ утра.

Торги начнутся съ 1000 руб: сереб.

Калишъ, 28 Ноября (10 Декабря) 1867 г.

Коллежскій Ассесоръ Мигорскій.

Stosownie do art. 682 kodexu postępowania Sądowego wiadomem czyni, iż na żądanie Szymona Ignacego, dwóch imion, Kaczkowskiego, dawniéj w mieście Gubernialnem Petrokowie, a obecnie w mieście Gubernialnem Kielcach zamieszkałego, a zamieszkanie prawne u Albina Hejnik, Patrona Trybunału w Kaliszu obrane mającego, od którego pomieniony Patron Hejnik stawa i subhastacyę nieruchomości w mieście Petrokowie dawniéj pod N. 33, a obecnie N. 28 policyjnym, przy ulicy Łaziennéj Suchéj popiera, w poszukiwaniu summy rs. 1350 z procentem od dnia 12/24 Czerwca 1867 roku, oraz kosztów aktem zajęcia przez Eugeniusza Wojterskiego na gruncie w dniu 22 Sierpnia (3 Września) roku bieżącego sporządzonym, zajętą została na przymuszowe wywłaszczenie:

Nieruchomość w mieście Petrokowie, dawniéj pod N. 33, a teraz 28 przy ulicy Łaziennéj Mokréj v. Łaziennej Suchéj położona.

Nieruchomość ta jest własnością Eufemii z Stobińskich Kaczkowskiéj, żony Szymona Ignacego Kaczkowskiego, dawniéj w mieście Petrokowie, a obecnie w mieście Kielcach zamieszkałéj, zamieszkanie zaś prawne u Jana Rotengrubera obywatela w mieście Petrokowie mieszkającego, i także własnością Felixa Stobińskiego artysty dramatycznego, w mieście Pułtusku, Guberuji Płockiéj, mieszkającego, a zamieszkanie prawne w mieście Gubernialnem Petrokowie obrane mającego.

Nieruchomość ta zajęta została z placem, podwórzem i tem wszystkiem, co tylko stanowi jej całość i dochód, a szczegółowy jej opis jest następujący:

Dom frontowy massyw murowany z cegły palonéj, otynkowany wapnem, o jednym kominie nad dach wyciągniętym, gontami kryty, długi arsz: 11. wersz: 3, szeroki arsz. 27, wysoki arsz. 10 wersz. 6, a rozkład domu tego jest następujący:

Od ulicy Łaziennéj Mokréj v. Suchéj na parterze jedna stancja sklepiona o jednym oknie pojedyńczem, w któréj podłoga, piec z cegły, kuchnia angielska, drzwi na zawiasach z klamką. W téj mieszka Wolf Granek i płaci rocznie czynszu dzierżawnego rs. 36 kwartalnemi ratami z góry. Od strony podwórza mieszka Andrzéj Rudziński w stancyi jednéj sklepionéj, w któréj podłoga, komin z cegły, dwa okna i drzwi jedne okute z zamkiem, z lokalu tego płaci rocznie kwartalnemi ratami rs. 46 k. 50. - Między temi stancjami jest schowanko ciemne o jednych drzwiach okutych, które należy do lokalu przez Tarczyńskiego na piętrze zajmowanego, o którem późniéj będzie mowa. Sień kamieniem wybrukowana, do któréj wejście z ulicy opatrzone drzwiami okutemi, a nad temi i obok dwa okienka dla widoku. Z sieni schody na górę z poręczą z drzewa, pod któremi wejście do piwnicy o trzech przedziałach opatrzone drzwiami. Na piętrze od frontu dwa pokoje o dwóch oknach, w tych jeden piec z cegły z kuchnią angielską, drzwi jedne dwuskrzydłowe okute i podłogi. W sieni na piętrze kuchenka za oddzielnym wchodem, w niej komin z cegły i drzwi półszklane na zawiasach z klamką. Lokal ten jak i wyżej opisane schowanko na parterze, zajmuje Tarczyński, z którego płaci rocznie rs. 75 kwartalnemi ratami. Od strony podwórza mieszka Mosiek Zelmanowicz w jednéj stancyi, w któréj dwa okna, podłoga, piec z kuchnią angielską i komin sabatnik, oraz drzwi okute z zamkiem, z lokalu tego płaci rocznie rsr. 50 kwartalnemi ratami. Z sieni na piętrze jest otwór na górę wiodący, do któréj wchód po drapce. W podwórzu jest kloaka z desek. Podwórko murem opasane na wysokość arsz. 4. i ma rozległości łokci [] 110 miary nowopolskiej. U okapu jest urządzona blacha, od któréj dwie rynny do ziemi spuszczone. Nieruchomość wyżéj opisana graniczy z nieruchomością SS. Wandeltów, Zambrzyjskiéj, Kreskiego i ulicą Łazienną Mokrą v. Łazienną Suchą.

Bliższe szczegóły nieruchomości téj przedstawi akt zajęcia, którego kopie doręczone zostały Eufemii z Stobińskich Kaczkowskiéj, Felixowi Stobińskiemu, Ludwikowi Morawskiemu Prezydentowi miasta Petrokowa, Józefowi Głodzińskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Petrokowie i Michałowi Snarskiemu, jako ustanowionemu dozorcy w dniu 31 Sierpnia (12 Września) roku bieżącego, następnie tenże akt zajęcia wniesiony został do księgi wieczystéj nieruchomości pod N. 28 policyjnym, a rep. 43 w Petrokowie położonéj w dniu 9/21 Września r. b., zaś do Księgi Zaregestrowań Trybunału Kaliskiego w d. 19 Września (1 Października) r. b.

Sprzedaż tej nieruchomości odbywać się będzie na audyencyi publicznej Trybunału Cywilnego 1-ej Instancyi w Kaliszu, w miejscu zwykłych jego posiedzeń.

Warunki licytacyi, oraz zbiór objaśnień w biurze Pisarza Trybunału i u popierającego sprzedaż Patrona Albina Hejnik przejrzane być mogą.

Pierwsze ogłoszenie warunków licytacyi sprzedaży tej nieruchomości nastąpiło na audyencyi publicznej Trybunału Kaliskiego, w dniu 27 Października (8 Listopada) 1867 r. o godzinie 10 z rana, drugie d. 10/22 Listopada, trzecie d. 24 Listopada (6 Grudnia) t. r. poczem termin dotemczasowego przysądzenia na dzień 18/30 Stycznia 1868 r. godzinę 10 z rana oznaczony został.

Licytacya rozpocznie się od summy rs. 1000.

Kalisz dnia 10 grudnia (28 listopada) 1867 r.

Assesor Kollegialny J. Migórski.

PISARZ TRYBUNAŁU CYWILNEGO W WARSZAWIE.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Bernarda Ginsberg kupca, dawniej w mieście Łodzi, a obecnie w mieście Berlinie, Państwie Pruskiem, zamieszkałego, zamieszkanie prawne do niniejszej egzekucji i całego postępowania subhastacyjnego u Teofila Tomickiego, Adwokata przy Sądzie Apellacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie pod Nr. 519 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu summy rs. 1,097 z procentem po 6% od d. 22 Lutego (6 Marca) 1863 r. i kosztów od Abrahama Bronowskiego, handlującego, właściciela domu Nr. 227 w mieście Łodzi, tamże w Powiecie Łodzińskim, Gubernji Petrokowskiej zamieszkałego, protokułem Władysława Chełmińskiego, Komornika przy Sądzie Pokoju w Łodzi, zajętą i zaaresztowaną została na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia:

NIERUCHOMOŚĆ

W mieście Łodzi, pod Nr. 227 przy ulicy Rynek Starego Miasta, na gruncie dziedzicznym, w gminie Magistratu miasta Łodzi, Powiecie Łodzińskim, Gubernji Petrokowskiej, pod jurysdykcyą Sądu Pokoju w Łodzi i Trybunału Cywilnego w Warszawie położona, subhastowanego dłużnika Abrahama Bronowskiego własna, poszukiwaną należnością obciążona, w dzierżawnem posiadaniu Jakóba Sachs za kontraktem urzędowym przed Marcellim Jaworskim Rejentem w Łodzi, z dnia 26 Maja (7 Czerwca) 1866 r., na lat trzy od pierwszego Lipca 1867 r. za cenę roczną rs. 1,575 zostająca, rozległości ogólnej: na długość łokci 24, szerokości łokci 22, podwórza łokci 143, w przybliżeniu mająca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv murowana, o parterze i dwóch piętrach z piwnicami, tekturą smołowcową kryta, dwa kominy murowane mająca.

2. Oficyna masiv murowana, dwupiętrowa, a pod nią skład, dachówką holenderką kryta, o dwóch kominach murowanych.

3. Przybudowanie z bali, z poddaszem, gontami kryte, jeden komin murowany mające.

4. Budynek z bali, mieszczący komórki, ścianę murowaną z cegieł mający, o piętrze, gontami kryty.

5. Studnia z pompą i korbą drewnianą,

6. Kloaka i drwalnia z desek pod gontami.

7. Podwórze brukowane.

8. Brama wjazdowa jest w posesji sąsiedniej Nr. 226.

W nieruchomości tej mieszka 12 lokatorów, z imion, nazwisk i wysokości opłacanej ceny najmu, w akcie zajęcia wyszczególnionych i jeden lokal zajmuje właściciel.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedaż popierającego Teofila Tomickiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie, pod N-rem 519 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie doręczone w kopjach:

1. Heliodorowi Janiszewskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Łodzi, w miejscu urzędowania w temże mieście, do rąk własnych.

2. Edmundowi Pohlens, Prezydentowi miasta Łodzi, w miejscu urzędowania, na ręce Bednarzewskiego, Sekretarza Radnego miasta Łodzi.

3. Abrahamowi Bronowskiemu, właścicielowi nieruchomości Nr. 227 w Łodzi, tamże zamieszkałemu, do rąk własnych.

Wszystkim d. 30 Października (11 Listopada) 1867 r.

Wniesione do akt hypotecznych zajętej nieruchomości w Łodzi dnia 30 Października (11 Listopada) 1867 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacya zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencyi Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń, przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 zrana d. 11 (23) Stycznia 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Teofil Tomicki Adwokat, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, d. 13 (25) Listopada 1867 r.

Radca Dworu. Zgórski.

ОБЪ УТОНУВШЕЙ ЖЕНЩИНѢ.

Ленчицкій судъ исправительной полиціи объявляетъ, что въ деревнѣ Бышевахъ, гмины Липины, Брезинскаго уѣзда, 14/26 Августа с. г. въ прудѣ, найдена утопленная женщина неизвѣстной фамиліи и происхожденія, лѣтъ отъ роду около 50, въ бѣдномъ состояніи, одѣтую въ рубашку изъ толстаго полотна, снизу у которой воротникъ морщенный изъ тонкаго полотна; въ юбкѣ, сдѣланной изъ попона, въ разноцвѣтную рѣшетку къ которой пришитъ былъ кафтанъ изъ шерстяника, въ пояски красные и шафировые, плечо одѣто было въ платокъ шерстяный бронзоваго цвѣта съ черными френзлями, съ передникомъ изъ шерстянника въ пояски бѣлые съ голубыми, голову имѣла обвязанную платкомъ, подъ которымъ находился чепецъ кисейный. Еслибы кто либо зналъ о фамиліи и происхожденіи этой женщины, то обязанъ донести сему, или ближайшему суду.

Sąd policyi poprawczej w Łęczycy.

Podaje do publicznéj wiadomości, że w dniu 14 (26) Sierpnia r. b. we wsi Byszewach, gminie Lipiny, powiecie Brezińskim, znaleziono w stawie utopioną kobietę z nazwiska i imienia niewiadomą, około lat 50, w stanie ubogim będącą, ubraną w rzeczy a mianowicie: w koszulę z grubego płótna u dołu ze stanem i kołnierzem fałdowanym z cienkiego płótna, w spódnicę uszytą z materjału używanego jako derka do okrywania bryki w różno-kolorowe kraty, do tej spódnicy przyszyty był kaftanik z wełniaku w paski czerwone i szafirowe, ramiona okryte chustką wełnianą bronzowego koloru z czarnemi franzelkami, przepasana była fartuchem z wełniaku w paski białe z niebieskiemi, głowę miała *owiązaną chustką* perkalikową w kratki i żucik fioletowy pod którą był czepek muszlinowy.

Ktoby zaś wiedział o pochodzeniu kobiety z nazwiska lub imienia, aby Sąd tutejszy, lub też najbliższy zawiadomić raczył.

Вице-Губернаторъ **В. ПРЕВЛОЦКІЙ.**

ЧАСТЬ НЕОФФИЦІАЛЬНАЯ.

ПЕТРОКОВСКАЯ ЛѢТОПИСЬ.

По случаю наступившаго новаго 1868 года, въ приходской православной церкви совершено было торжественное богослуженіе, въ присутствіи начальника губерніи, гражданскихъ и военныхъ чиновъ. 1 генваря 1868 г. составляетъ первую годовщину открытія здѣсь Петроковской губерніи. Вечеромъ городъ былъ иллюминованъ.

КРАТКОЕ, ИСТОРИКО-СТАТИСТИЧЕСКОЕ ОПИСАНІЕ ГОРОДА ПЕТРОКОВА. (*)

Городъ Петроковъ, преобразованный, на основаніи Высочайше утвержденнаго 19/31 декабря 1866 г. положенія, изъ уѣзднаго въ губернскій, находится на обширной равнинѣ при рѣкѣ Стравѣ, въ разстояніи 136 верстъ отъ Варшавы. Основаніе этого города, игравшаго нѣкогда въ польской исторіи важнѣйшую роль, относится къ чрезвычайно отдаленному времени. Сохранилось преданіе, что основателемъ его былъ, знаменитый въ царствованіе Болеслава Кривоустаго, одинъ вельможа, извѣстный подъ именемъ Петра Дунина. Во всякомъ случаѣ не подлежитъ сомнѣнію, что г. Петроковъ часто упоминается въ дипломахъ XII вѣка, какъ мѣсто временнаго пребыванія владѣтельныхъ князей. Въ немъ находился укрѣпленный замокъ, перестроенный въ царствованіе Казиміра Великаго; а въ 1404 г. Владиславъ Ягелло далъ Петрокову Магдебурское право и утвердилъ прежнія его привиллегіи.

Петроковъ былъ мѣстопребываніемъ королевскихъ семействъ; въ немъ собирались генеральные сеймы; это было причиною, что этотъ городъ, съ теченіемъ времени, достигъ значительнаго положенія.

Короли изъ отрасли Ягеллоновъ, избравъ его мѣстомъ коронныхъ сеймовъ, рѣшали здѣсь важнѣйшія государственныя дѣла. Казиміръ Ягеллончикъ, въ Петроковѣ 24 іюля 1453 года, на генеральномъ сеймѣ далъ присягу въ соблюденіи коронныхъ привиллегій и льготъ.

Здѣсь въ 1467 г. утвержденъ договоръ, заключенный въ Торнѣ съ Крестоносцами.

При Іоаннѣ Ольбрахтѣ, во время сейма, въ январѣ 1501 г., заключенъ пятилѣтній миръ съ Турками и перемиріе съ Шахматомъ, владѣтельнымъ княземъ заволжскихъ Татаръ.

Въ Петроковѣ были избраны въ польскіе короли: Казиміръ Ягеллончикъ, Ольбрахтъ, Александръ, Сигизмундъ I и малолѣтній сынъ его Сигизмундъ Августъ.

Въ царствованіе обоихъ Сигизмундовъ, здѣсь часто происходили сеймы. Въ 1532 году Сигизмундъ I, освободивъ здѣшнихъ купцовъ отъ платежа податей, учредилъ цехи, ярмарки и торги.

Цвѣтущее состояніе города было нарушено въ 1544 г. пожаромъ и моровою язвою. Но скоро городъ началъ опять поправляться и въ 1564 г. онъ является опять хорошо застроеннымъ и довольно населеннымъ. Здѣсь наконецъ, *во время* сеймовыхъ совѣщаній, въ 1548—50 годахъ, супруга Сигизмунда Августа, Варвара Радзивиловна, была признана королевой польской, несмотря на происки Боны, которая, живя въ деревнѣ Гомолинѣ, отстоявшей отъ города въ 10 верстахъ, не смѣла появиться въ г. Петроковѣ.

Въ 1567 году, въ царствованіе того же короля въ г. Петроковѣ былъ послѣдній сеймъ. Но хотя Петроковъ пересталъ быть главнымъ мѣстомъ сеймовъ, однакожъ спустя нѣсколько лѣтъ, онъ снова ожилъ, когда Стефанъ Баторій, установляя въ 1578 году въ государствѣ верховные суды, подъ названіемъ *трибуналовъ*, учредилъ въ Петроковѣ трибуналъ коронный.

Съ того времени трибуналъ существовалъ въ Петроковѣ до паденія республики и далъ городу названіе Трибунальскаго, для отличія отъ Петрокова, находящагося въ Влоцлавскомъ уѣздѣ.

Этотъ трибуналъ, помѣщавшійся въ зданіи, называющемся нынѣ ратушею, на основаніи постановленныхъ имъ приговоровъ, казнилъ преступниковъ смертію, или заключалъ ихъ въ башню, находящуюся при этомъ зданіи.

Первыми предсѣдателями этого трибунала были: *Адамъ Пильховскій*, епископъ Хелминскій, и *Петръ Олесьницкій*, предсѣдатель свѣтскій или маршалъ.

Петроковъ пользовался многими льготами, которыми щедро надѣляли его польскіе короли; къ сожалѣнію данныя объ этихъ льготахъ грамоты сгорѣли во время пожара, бывшаго въ 1629 г. Впослѣдствіи 1635 г. сеймъ возобновилъ нѣкоторыя изъ этихъ привиллегій.

При Іоаннѣ Казимірѣ, во время войны со Шведами, Петроковъ былъ взятъ Шведскими войсками; но послѣ осады, продолжавшейся два мѣсяца, Янъ Конецпольскій, воевода Серадскій, отнялъ у непріятелей Петроковъ, принудивъ начальника Шведскаго гарнизона, полковника Іоанна Бирона, сдаться. Въ слѣдующемъ году самъ Шведскій король Карлъ X вновь осадилъ Петроковъ и взялъ его приступомъ.**

Въ 1657 году Шведы были изгнаны изъ Петрокова знаменитымъ вождемъ Степаномъ Чарнецкимъ, бывшимъ тогда Петроковскимъ старостою.

Во второй Шведской войнѣ, Станиславъ Ржевускій, коронный Кравчій, предводительствуя нѣсколькими отрядами вмѣстѣ съ Брантомъ, разбилъ отрядъ Шведовъ при мельницѣ Бугай, въ сентябрѣ 1702 г. отнявъ у непріятеля богатую добычу.

Въ Петроковѣ, 20 октября 1706 года, Августъ II. утвердилъ Альтранштадскій миръ, по которому онъ уступилъ корону Станиславу Лещинскому.

8-го сентября 1786 г. Петроковъ постигло вновь несчастіе отъ пожара, во время котораго сгорѣло 53 дома, нѣсколько костеловъ и все предмѣстіе.

Послѣ раздѣленія Польши, Петроковъ изъ главнаго короннаго города, сдѣлался второстепеннымъ и началъ клониться къ упадку.

Въ 1793 году прусское правительство, учредило въ немъ Правительственную Камеру, которая здѣсь находилась до 1798 г. а потомъ перенесена была въ г. Калишъ.

Въ эпоху отъ 1806 до 1814 г., Петроковъ, какъ центральный пунктъ двухъ пересѣкающихся столбовыхъ дорогъ, подвергался часто переходамъ разныхъ иностранныхъ войскъ, вносившихъ въ страну неизбѣжное разореніе.

Государственный Совѣтъ Варшавскаго Княжества, удалившись изъ столицы въ Петроковъ, перенесъ сюда и свои засѣданія.

(продолж. въ слѣдующемъ нумерѣ.)

(*) Историческія свѣдѣнія въ этомъ описаніи извлечены изъ статьи Г. Собѣщанскаго, напечатанной во всеобщей энциклопедіи, издаваемой въ Варшавѣ.

** Въ здѣшнемъ приходскомъ костелѣ Фарѣ, при входѣ съ лѣвой стороны, сохранилась до сего времени латинская надпись на камнѣ, описывающая довольно подробно это событіе.— Содержаніе этой надписи слѣдующее: „1 апрѣля 1657 года въ день свѣтлаго воскресенья, въ полуденное время, король Шведскій Карлъ X. съ многочисленнымъ войскомъ, напалъ на Петроковское предмѣстіе, ограбилъ костелы Францишканцевъ и Богородицы, умертвилъ многихъ духовныхъ и гражданъ, и затѣмъ самъ городъ, послѣ многочисленныхъ пушечныхъ и ружейныхъ выстрѣловъ, долженъ былъ во вторникъ сдаться непріятелю, который заключилъ перемиріе, съ Петроковскимъ бургомистромъ Іоанномъ Цѣшковичемъ, въ присутствіи духовныхъ лицъ Андрея Бялынскаго и Андрея Новаковскаго."

При семъ нумерѣ прилагается подробный реестръ именнымъ указамъ, Высочайшимъ повелѣніямъ, правительственнымъ и губернскаго начальства распоряженіямъ, помѣщеннымъ въ Петроковскихъ губернскихъ вѣдомостяхъ въ теченіи втораго полугодія 1867 года.

Редакторъ *Круковскій.*

г. Петроковъ. — Въ типографіи Белхатовскаго и Френкля.